

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancați nu se pri-
mesou. Manuscrisuri nu se re-
trimite!

Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai prescun în Viena:
Waldy, Moser, Haasenstein & Vogler
(Vite, Meas), Heinrich, Schalek, Alois
Hernald, M. Dukas, A. Opeltik, J. Dun-
berger, în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernad;
în Frankfurt: G. L. Duvie; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o se-
riă 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II.

„Gazeta“ iese în fie-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. colector.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un eșemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 18.

Brașov, Luni, Marți, 26 Ianuarie (7 Februarie)

1888.

Jubileul de 50 de ani al „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Jucul superior, în Ianuarie 1888.

Deși târziu, der în mijlocul entuziasmului general provenit din ocaziunea jubileului de 50 de ani al „Gazetei“, ca vechiu abonată, și mai vechiu cetitor al ei, nu pot să nu participu cu lumea română la bucuria generală.

Meritul său e, după dusa Mântuitorului lumii, că națiunea română la ivirea ta a fost flămândă, și o-ai hrănit, setosă, și o-ai adăpat, golă, și o-ai îmbrăcat în alte blane, bolnavă, și o-ai lecuit, pe cei din temnițe i-ai cercat.

Vin'o deră tu, binecuvântată de națiune, și primesce recunoștința ce-ți datorește.

Meritezi această recunoștință, pentru că lupti serios, cu bărbăție admirabilă, și cu un program precis, der nu șovăești....

Tot așa deci până la isbândă!
Nicolau Cosma, par. gr. c.

Brașov, 25 Ianuarie 1888.

Incordarea dintre Rusia de-o parte și Germania cu Austro-Ungaria de altă parte, care adă la luat dimensiuni atât de amenințătoare, se trage încă din anul 1878, dela congresul din Berlin.

Tratatul de alianță germano-austriacă, ce l-au publicat Vinea, Viena și Peșta ne dă cea mai clară deslușire despre acesta.

Rusia n'a fost multămită cu rezultatele congresului din Berlin.

Pentru ce am jertfit noi un miliard de ruble și viața a sute de mii de ostași? Nu cumva ca să câștige Austro-Ungaria Bosnia și Herțegovina și să ne respingă cu timpul din peninsula balcanică cu ajutorul Germaniei?

Așa se întrebau după congresul Rusii, căci de mica acviștiune a celor trei județe basarabane luate dela Români le era și lor rușine, după ce li-s'au fost cedat în paguba unei țări, a căreia ostire a luptat alături cu trupele Țarului și a luptat victorios, scăpându-le de un rușinos desastru.

Era clar, că pentru cei din Petersburg, cari s'au vedut astfel despoiați de toate avantajele tratatului dela St. Stefano, cancelarul german era capul rătățitorilor și contra „ingratitudei“ Germaniei, contra „felonie“ ce a comis o acestu imperiu față cu vechiul său aliat, fu îndreptată totă amărăciunea Rușilor.

Urmarea a fost că principele Gorceiakov, care p'atunci era încă cancelar al imperiului rusescu, a început să cocheteze cu Franța și în Septembrie 1879 a dăsu cătră un diarist franceș, să le spună compatrioților săi ca să facă să fiă tari.

Principele Bismark vedându că de amăriți sunt Rușii asupra atitudinii Germaniei la congresul din Berlin, a voit să se asigure pentru orice eventualitate de a-

lianța Austriei și în scopul acesta a întreprins o călătorie la Viena, unde a sosit în 21 Septembrie 1879. În cele patru zile, cât a petrecut în capitala Austriei cancelarul german, s'a urdit tratatul de alianță germano-austriacă, subsemnat în ziua de 7 Octomvre 1879.

Interesant este că p'atunci contele de Andrassy își deduse demisiunea ca ministru de externe și br. Haymerle era deja desemnat de urmaș al lui. Cu toate aceste Andrassy, la cererea espresă a Majestății Sale, a purtat negocierile pentru încheierea tratatului de alianță și numai după subsemnarea lui a părăsit ministeriul de externe.

În ceea ce privește scopul publicării desu amintitului tratat se susține acum, că ea s'a făcut cu scop de a orienta opiniunea publică, deoarece Țarul Rusiei și consilierilor săi le-au fost de mult cunoscută tendința precum și cuprinsul acestui tratat. Pe lângă acesta declară însăși guvernele din Berlin, Viena, și Peșta în foile lor oficiale, că motivul publicării este de a se face finitudo învoielilor în privința „intențiunilor curate defensive“ ale puterilor aliate.

Or cum ar fi însă, despre aceea toate diarele din intru și din afară sunt de acord, că în împrejurările de față pasul energetic și neobișnuit al publicării tratatului de alianță dintre Germania și Austro-Ungaria a agravat situațiunea și a mărit serioșitatea ei.

Foile din Viena poartă și de astădată un limbaj mai liniștitor și pacific. „Fremdenblatt“, organul ministeriului de externe, sperază, că pasul extraordinar al guvernelor aliate va avé un favorabil efect, convingându pe toți despre direcțiunea pacifică și conservativă a lor. Asemenea se așteptă oficiosa „Presse“ la un efect mare, ce-lu va avé publicarea tratatului asupra opiniunii publice din Rusia. „Neue freie Presse“ este mai puțin optimistă și de aceea nu crede, că incidentul din vorbă va aduce vre-o schimbare în mersul politicii.

Celelalte foi vieneze se unescu toate în părerea, că publicarea tratatului este un fel de somațiune la adresa Rusiei, ca să înceteze cu înarmările, pentru că alianța Germaniei și Austro-Ungariei în casu de răboiu este mai presu de orice învoială.

Tot cam astfel se exprimă și foile din Peșta, numai în modu lor obișnuit, sangvinic. Refrenul articulelor lor este, că decă Rusia nu va înceta a amenința pe vecinii săi cu măsurile ei militare, răboiul este neevitabil. Totul depinde dela hotărârile Rusiei, dice „Pester Lloyd“, der ceea ce ne oferă o liniștire și garanția pentru orice eventualitate, este solidaritatea și amicitia noastră cu Germania. Ear opoziționalul „Pești Naplo“ dice: „Decă Rusul nu se va da înderpt, atunci anunțarea

alianței va fi introducerea răboiului. Declarația de pace a foilor oficiale pote fi iute urmată de-o declarare de răboiu. După ultimulul păcii pote ușor urma mobilizarea.“

Asupra burselor a făcut o impresiune deprimătoare publicarea tratatului de alianță. Se așteptă pretutinden cu mare nerăbdare enunțațiunea principelui Bismark, ce o va face adă seu mâne în parlamentul german. Se dice că cancelarul s'a pus spre scopul acesta în înțelegere cu toți șefii partidelor din parlament și se crede, că declarările sale, deși vor fi energice, vor pleda totuși pentru susținerea păcii.

Foile rusesci se pronunță asupra noului incident cu precauțiune, der accentuează serioșitatea situațiunii, ér foile franceze se bucură, că acum legăturile dintre Franța și Rusia vor deveni mai strinse. Primul pas de apropiare mai mare s'a făcut prin aceea, că ambasadorul rusescu din Paris s'a împăcat cu președintele camerei Floquet, urmându invitații acestuia la prânđu, a celui Floquet, care odinioară a salutat pe Țarul Alexandru II cu strigarea: „Trăiescă Polonia, Sire!“.

Intr'aceea iritațiunea contra Germaniei crește pe di ce merge în Rusia și foile rusesci strigă necontentu, că numai înmulțirea armatei în Germania amenință pacea Europei, numai Germania pote ataca, ér Rusia trebuie să se pregătescă pentru apărare.

În adevăr niciodată n'a fost mai critică situațiunea, căci Țarul pote să dorască pacea și totuși să fiă împinsu de împrejurări în răboiu.

Brașov, 23 Ianuarie (4 Febr. 1888.

La finea anului trecut am invitat prin „Gazeta Transilvaniei“ pe toți domni cari au contribuit la subsidiile pentru „Gazeta“ în anii 1860—1863 la o întrunire în Alba-Iulia pe ziua de 30 Ianuarie (11 Februarie) 1888.

Esprimându-și însă în zilele aceste mai mulți domni contribuenți dorința de a se amana întrunirea pe un timp mai favorabil pentru călătoriă, mă grăbesc a satisface acestei dorințe în speranță, că prin acesta se va da posibilitatea să ia parte cât mai mulți la întrunire.

Astfel imi iau voiă a ficsa ziua întrunirei pentru darea de semn în afacerea subsidiilor „Gazetei“, pe 26 Martie (7 Aprilie) 1888.

Locul de întrunire rămâne Alba-Iulia. Localul și ora întrunirei le voi face cunoscute cu 14 zile înainte.

Dr. Aurel Mureșianu
Editor și Redactor.

Tratatul de alianță dintre Austro-Ungaria și Germania.

Foile oficiale „Wiener Abendpost“ din Viena, „Budapesti Közlöny“ din Peșta și „Reichsanzeiger“ din Berlin au publicat în ziua de 3 Februarie st. n. textul

tractatului de alianță încheiat între Austro-Ungaria și Germania, cu următoarea introducere:

Guvernele Austro-Ungariei și Germaniei au găsit convenabil să publice tratatul lor de alianță dela 7 Octomvre 1879 pentru a pune capăt indoelilor în privința intențiunilor curate defensive ale acestui tratat indoel, ce se nutrescu din diferite părți și se exploatează pentru diferite scopuri. Ambele guverne aliate sunt în politica lor conduse de niștința de a menține pacea și de a preveni pe cât se pote orice turburare a ei; ele sunt convinse, că publicarea textului tratatului lor de alianță va exclude ori-ce învoială în această privință și de aceea s'au hotărât a-lu publica.

Etă textul tractatului:

Considerându că Maiestățile Lor Impăratul Austriei, Rege al Ungariei, și Impăratul Germaniei, Rege al Prusiei, trebuie să socotescă ca o datoriă a Lor indispensabilă de a veghia în toate împrejurările pentru asigurați imperiilor Lor și pentru liniștea popoarelor Lor;

Considerându că ambii monarhi întocmai ca în raporturile de federațiune de mai înainte vor fi în stare a-și implini această datoriă mai ușor și mai cu efect printr'o strinsă legătură a ambelor imperii;

Considerându în fine, că o intimă și solidară procedere a Austro-Ungariei și Germaniei nu pote amenința pe nimeni, der că e de natură a consolida pacea europenă creată prin stipulațiunile dela Berlin, Maiestățile Lor Impăratul Austriei, Regele Ungariei,

și Impăratul Germaniei, au hotărât să încheie o alianță de pace și de apărare reciprocă, promițându-și unul altuia în mod solemn, că nu voescu niciodată să atribue convențiunei lor curate defensive o tendință agresivă nici într'o direcțiune.

Pentru scopul acesta Preînălțimile Lor au numit ca împuterniciți ai Lor:

Maiestatea Sa Impăratul Austriei, Rege al Ungariei:

Pe consilierul secret actual al Preînălțimii Sale, ministrul Casei imperiale și de externe, locotenent-feldmareșal Iuliu conte Andrassy de Ciuc-St.-Craiu și Crasna-Horca etc. etc.

Maiestatea Sa împăratul Germaniei:

Pe ambasadorul extraordinar și împuternicit al Preînălțimii Sale, locotenentul general Prințul Enric VII Reuss etc. etc., cari s'au întrunit în Viena în ziua de adă și după ce au schimbat împuternicirile lor aflate bune și îndestulătoare au ajuns de acord precum urmază:

Articulul I.

Decă în contra tuturor așteptărilor și în contra sincerei dorințe a ambilor Înălți contractanți ar fi atacat unul din cele două imperii din partea Rusiei, atunci Înălții contractanți sunt obligați a se ajuta unul pe altul cu întreaga putere armată a imperiilor Lor și prin urmare a încheia pacea numai în comun acord.

Articulul II.

Decă una din cele două părți contractante ar fi atacată de o altă putere, celălalt Înalt contractant se obligă nu numai a nu ajuta pe atacator în contra Înaltului său aliat, ci cel pu-

ținut a observa o *atitudine binevoitoare neutrală* față cu celălalt contractant.

În casă când însă puterea agresivă ar fi sprijinită din partea Rusiei, fiă în forma unei *cooperării active*, fiă prin măsură militară, care amenință pe celălalt atacat, atunci și în cazul acesta întră imediat în vigoare îndatorirea ajutorului reciproc cu întreaga putere armată, stipulată în articolul I al acestui tratat și ambii înalți contractanți vor purta și atunci împreună războiul, până la încheierea în comună a păcii.

Articolul III.

Acest tratat, amăsurat caracterului său pacifist și spre a eschide oricare interpretare a lui, trebuie să fiă *ținut secret* de ambii înalți contractanți și să fiă împărtășit unei a treia puteri numai în înțelegere între cele două părți și amăsurat unei speciale învoeli.

Ambii înalți contractanți nutresc speranța, după simțimintele Împăratului Alexandru, exprimate la întâlnirea din Alexandrowo, că înarmările Rusiei în realitate nu se vor dovedi ca amenințătoare pentru ei, și din acest motiv pentru acum n'au nici o cauză de împărțire; der decât această speranță s'ar dovedi, contra așteptării, ca amăgită, atunci ambii înalți contractanți ar considera ca o datorie a lealității de a încunoscința pe Împăratul Alexandru cel puțin confidențial despre aceea, că un atac îndreptat contra unuia din ei ar trebui să-l considere ei ca îndreptat contra amândurora.

Spre adevărate au subscris acest tratat cu mâna loră proprieă imputerniciții imprimându și sigilul cu emblemele lor.

Incheiat în Viena, la 7 Octomvre 1879.

(L. S.) Semn.: *Andrassy.*

(L. S.) Semn.: *Enric VII. Reuss.*

„Demonstrațiunea antimaghiară” din Blașiu.

„Kolozsvar” primesce dela un amic al său din Blașiu următoarele amănunte în privința „rușinosului scandal” după cum se exprimă numita fôie:

„Filiala din Blașiu a Kulturegyletului a arangiat la 28 Ianuarie n. o petrecere cu joc în folosul bibliotecii proprie. Valahii au demonstrat contra acestui bal în noaptea de 28 Ianuarie n., căci profitându de întunecimea de lună, întemplată atunci, atârănă de o parte pe crucea de piatră aflată deasupra viorilor dela Blașiu, er de altă parte pe piatră comemorativă de pe așa numitul „Câmpul libertății” câte un stindard compus de flânduri (sdranțe) cu colorile caracteristice: roșu, vântu, galben. Stindardele au fost imediat luate jos, la ordinul autorității respective, și ni s'a permis să primim la ele. Pe unul din acestea erau scrise în limba valahă și într'un stil

nu prea cultivat următoarele cuvinte: „*Trăiescă Grecii din Blașiu! Noi suntem domni, nu Ungurii hoții!*”, er pe celălalt stindard: „*Să trăiescă Românii!*” Că prin cine s'a comis acest fapt necualificabil, după câtă amă audiu noi, până acum nici presupune nu se pôte, însă nu rătăcim dora, decât susținem, că același fapt s'a comis de câțiva indiviți din Blașiu de o existență fără ocupațiune. Să sperăm, că autoritățile vor face totul, pentru ca descoperindu-se adevărații făptuitori, aceștia să fiă pedepsiți exemplari, după cum merită.”

Curios efect al întunecimii de lună: însoțită de întunecime de creeri, și urmată de un tablou „patriotic”: „scandal rușinos valaho-ultraist!”

Colici patriotice.

„*Neue südungarische Zeitung*,” care apare în Timișora, scrie în Nr. 26:

Ungaria e un stat de sine-stătător, deci limba ungară trebuie să fiă limba statului și toate institutele de cultură și de educațiune din Ungaria pot exista numai în cadrul gândirii ungarice, între marginile lumii de cugete și limbă ungară. Și decât în Timișora întregă n'ar exista nimenea, nici un singur om, care să scie limba ungară, cu toate acestea ar trebui, după părerea noastră, ca toate institutele oficiale, ce sunt în serviciul educațiunii și culturi, să se servesc de limba ungară. Această urmeză simplă și logică din noțiunile statului ungar și năsuințele culturale ale cetățenilor de altă limbă maternă, cără trăsesc pe pământ ungar, prin aceea nu se jignesc nici cătuși de puțin.

Deaci rezultă, dice „*Sieb. deutsch. Tgblt.*”, că „*Neue südungarische Zeitung*” în totu cazul nu se consideră pe sine ca un „institut alături în serviciul educațiunii și culturi,” căci altmintrelea ar apăre în limba maghiară.

Er noi ne rugăm pentru mântuirea fôiei ungarice: vindecă-o, Dômnne, de colicile patriotice, fiindcă nu scie ce dice!

SCRILE ȚILEI.

Ministrul ungar de comunicațiune a încunoscințat direcțiunea căilor ferate ungare ale statului, că organele acestora în casă de mobilizare la călătorii în serviciu, chiar decât acestea durează peste maximumul timpului fixat de 20 de zile, își vor căpeta diurna întregă de călătorie.

Dr. *Urban Jarnik*, cunoscutul profesor și filoromân, este numit profesor ordinar pentru filologia română la Universitatea din Praga.

În Oravița, spune „*Luminătorul*”, zelosa membră a reuniunii femeilor române din Arad, d-na *Livia Vuia*, a luat inițiativa pentru înființarea unei reuniuni a femeilor române din Oravița și împrejurime, cu scopul de a înființa o școală română de fete. S'a ținut o adunare spre acest scop și o comisiune de 7 s'a constituit pentru elaborarea proiectului de statute; și cumcă sēmēnta aruncată a căcut în pământ roditor ne dovedese balul ce se va arangia în 14 Februarie n. în folosul acelei reuniuni înființându.

După cum comunică „*Erdelyi Hirado*”, în comitatul *Albei-inferiore* s'au încasat din dare 717.232 fl. 64 cr., rămânând o restanță de 555.236 fl. 57 cr.

În Făgăraș este vacant postul de grădinar orășenesc, împreună cu o lăfă anuală de 300 fl., locuință și drept de folosință a 400 stânjină cuadrat de pământ.

Reuniunea culturală sârbescă „*Matica Srbska*”, în contra căreia guvernul ungar a pornit toate furile kulturegyletesci, alesese de președinte al ei pe Dr. *Lazar Stanojevic*, medic al aresului din Neoplanta. Ministrul dopurilor de sticlă *Trefort*, împreună cu ceilalți colegi, năcăjiți foc că numitul medic nu s'a făcut uneltă ungară în contra culturi națiunii sale, nu numai că nu a aprobat alegerea lui ca președinte al „*Maticii*”, ci ministrul de interne l'a destituit și din postul de medic al închisorii.

Poporul sârbesc e cu dreptăventă foarte amărit și are convingerea, că Dr. *Stanojevic* e o jertfă a naționalității sale.

În *Nou*, comit. Sibiiului, *Mercurea* trecută s'era un lup în comună și se opri în piatră înaintea școlii ascultându la cântările corului care ținea probă. Un cântăreț, care întârziase, venind la cor de te peste lup și chemându și pe colegii săi din școală îl alungă.

La târgul de săptămână de Vinerea trecută în Sibiu au fost duși de nisce țeran din Comăna de jos doi marș porci sâlbatici împușcați.

În comuna Dealu, comitatul Sibiiului, s'a iscat o bătăie între câțva țigani, cără petreceau la cărcumă. Credinciosele neveste ale bătașilor încă se amestecă în bătăie, apărându fi-care pe bărbatul său, pe cât le ajutorau sdravenele lor unghii dela cele degețe ale mânilor. Una din aceste bătause, țigana *Ihu Lina*, nescind cum s'și răsbune mai aspru asupra inimicului *Ionu Orbeanu*, începă a-l scuipa pe acesta în față. Țiganul *Orbeanu* scose

atunci repede un cuțit și străpunse cu el de repețe ori pe nefericita țigană, care după țipete îngrozitoare cădă mortă la moment. Cu acesta s'a pus capăt bătăiei. Toți țiganii s'au înspăimântat grozav. Ucigașul începă să plângă, der era târziu. El este arestat.

În Arad a fost Duminecă, în săptămăna trecută, un duel între un locotenent al școlii de brigadă și între un tînăr civil. Oficerul a fost greurănit.

La Universitatea din Zürich sunt înscrise în timpul de față 70 de fete, dintre care 40 sunt la medicină. Ele au înființat deja și o reuniune proprieă a lor.

Cum se strînge birul pe la țeră.

„*Revista politică*” din Sucéva a primit următoarea scrisore:

Era în ziua ajunului Bobotezei din anul acesta. Femeile își împodobiseră casele cu ce aveau, și-si puseseră și pe masă tot ce gătise. Bărbații și ei stau gata cu luminarea în mână, acceptându sosirea sf. cruci. Se și porniseră în sat fețele bisericesci cu sânta cruce și cu apă sfințită, preotul cu epatrachirul după cap și dascălul, ca lector, în stichar.

Ei și umblaseră acum ca la două ore, fiind primiți în totu locul cu totă luarea aminte și cu bucurie. Deră dela un locu etă că dau ei deodată de omen tulburat, oțerit, chiar nebucuroș de venirea lor.

Ce era cauza? Primarul comunal dela *Mologia* trimise la Ceahoră chiar în acea zi sântă pe seestrul *Ivanițchi* cu doi deputați, ca să ia zăloc de la omen, cără au pământuri pe hotarul *Mologii*, pentru bir. *Ivanițchi* deci cu omenii săi intra pe în case, apuca, ce năpădea, de pe grindă din straic și podobe creștinilor și le ducea cu densul.

Se mai pôte batjocuri mai mare pentru creștinii noștri? I se mai pôte da palme mai virtose simțului religios?

Și asta nu-i prima întemplantă. Secvestratorii au năvălit asupra creștinilor în Ceahoră chiar și în ziua *Adormirii Maicei Domnului*, de i-au năcăjiti.

Noi amă voi numai să scim, ori de li-i așa porunca lor dela căpitanat, ori dela perceptorat și ori de se face acest lucru cu scirea Escelenței Sale D-lui baron *Pino*?

Așa era numai pe timpul cămătarilor celorlă strășnice. Atunci venea dragonul cu jidovul chiar și în zile de sârbători, de curăția frumosă casa datornicului de toate obiectele.

Noi n'amă dori deci nici într'o inimă creștină resimțul, ce l'au avut creștinii Ceahoreni în ajunul Bobotezei din anul acesta.

Plata birului într'un an, cum e acesta, cu granița închisă de cătră Ro-

„FOILETONUL GAZ. TRANS.”

(5)

DUMNEDEU E TATALU TUTURORU.

Novelă.

Sermanei fimei i se părea, că întârziă doctorul. Mai era și neliniștită, că *Hortensia* nu era acasă să vadă și ea pe sermanul ei tată. Dômnne, ce n'ar fi dat numai să fiă și *Hortensia* lângă patul lui!

Era cătră sêră.

Mama ședea cu fetițele — venise și *Hortensia* acasă — lângă patul bolnavului, care până acuma era liniștit. Deodată însă începă a se întorce în pat, făc semnu iubitei sale soții și scumpele sale fete să se apropiă de el, le îmbrățișă, le sărută, se mai uită odată lung la ele, scose un suspin adencu, și... își dete sufletul.

Desperată, femeia scose un țipet, care o înecă și cădă leșinată pe pat. Când se deșteptă, în țipetul sermanelor fete, corpul scumpului ei soț era rece ca mormentul.

— Dumneșule, ore pentru ce am meritat această grea lovitură?! Ce am greșit așa greu înaintea Ta? — dice sfășiată de durere femeia, ridicându spre cer ochii ei înecați de lacrimi.

Der înzadară aș încerca eu a descrie durerea unei esemplare soții și mame de familie, care își pierde soțul său iubit, tată a două dragălașe fete, pe care le iubea ca pe viața sa.

Lovitura i fu prea grea; inima ei simțitoare nu putu suporta durerea. Fiind și suferind încă de mai nainte, în ziua următoare își dete și ea curatul său suflet în mâna Creatorului.

Casa, în care până aci domnea o fericire rară, acum era cuprinsă de o tristetă adencă. Satul întreg plângea nenorocirea acestei familii bune și cu suflet nobil.

Pe fete le duse baronul la elă a casă. *Olivia*, fiica lui, le arăta păpușele sale cele mai frumoșe, numai să nu plângă.

— Eu nu plâng, — dicea mica *Emilia* — numai să mă lase să mă duc la mama.

— Mamă-ta dorme, draguță, nu e iertat să o treșesc din somn.

— Nu se pôte deștepta, — continuă *Hortensia*, — am plâns eu destul; altă-dată când plângeam îndată se scula, acum însă nici nu se mișcă. Sciu eu bine, că e mortă. Așa-i *Emilia*, că și tu scii.

— Sciu, — dice micuța începându să plângă.

În acest moment sosese lea *Maria*, preotă din comuna vecină, sora scumpei lor mame.

Mica *Emilia* se apropiă de ea, parcă presimția, că de aci înainte ea îi va ține loc de mamă.

— Așa-i lele *Marie*, că tata pentru aceea a murit, fiindcă l'au lovit plutele? — o întrebă repede *Emilia*.

— Pentru aceea, draga mea, — răspunse lea *Maria*.

— Der mama pentru-ce a murit, căci pe ea n'au lovit plutele?

— Nu, ângerașule, der mamă-ta s'a dus cu tatăl tău, ca să nu fiă singur în cer.

— Der pe noi ne vedă ei de acolo?

— Vă vedă, draguță, mereu vă vedă, și decât veți fi bune, se vor bucura de acolo.

— Eu totu bună o să fiu, lele *Marie*, — dice *Emilia*.

— Și eu, — repeți *Hortensia*.

Dumneșule îngrijă de bietele orfane. Pe *Emilia* o duse preotă cu sine, er pe *Hortensia* o luă nașul său, baronul.

Fetele se făcură marș.

Pe *Hortensia* o mărită baronul după un tînăr cu vedă.

Emilia încă se mărită după un cleric, care a remas în locul unchiului său ca preot.

Lele *Marie* rămase cu ei și era stimate și iubită din partea ambilor tineri.

Dumneșule e tatăl tuturor orfanilor.

trad. de

Mărioara Turtoreanu.

„ALBINA“

Institutul de credit și de economii FILIALA BRAȘOVU.

Primește depuneri spre fructificare și plătește pentru ele amănunțit timpul de abdicare, darea de venit de 10% și 5, 4 sau 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei“ după cursul și valoarea la recomanda. p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escomptează cambii cu cel puțin două subscrieri după calitatea lor cu interese de 6 1/2—8%;

escomptează cambii cu numai o subscriere decât acelea sunt asigurate prin hipotecă cu 7% interese;

acordă credite de cont curent cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricărei pe lângă interese de la 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și București, până la 85% a cursului lor pe lângă interese de 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursul zilei monete;

primește în comisiune cumpărarea și vinderea de orice hârtii de valoare pe lângă cele mai ieftine condiții;

închiriază pe teritoriul ce-l posedă lângă gara Brașov, și care e prin sine în legătură nemijlocită cu gara însăși, atât locuri libere pentru depozitarea de marfă cât și cabine în magazinele sale și depozitare în magazinele sale. Mai mică de mărfuri spre depozitare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se pot lua la cassa filialei și la bărbai de încredere ai acesteia.

Oarele de cassă sunt în fiecare zi de la 9—12 a. m. și de la 3—5 p. m.

Localul „Filialei“ este în Brașov, piața
Nr. 90, etajul I.

EDICTU.

Ioan Curca, gr. cat. din Homorod, a intentat procesul matrimonial contra muierei sale Maria născ. Coman, carea cu necredință l'a părăsit de mulți ani, și a căreia ubicațiune este necunoscută.

Deci Maria I. Curca născ. Coman gr. cat. din Homorod prin acest Edict se citează și provocă, ca în terminu de unu an, dela prima publicare, să se prezenteze la presidiul forului matrimonial gr. cat. de I instanță a Vicariatului Făgărașului, spre a fi confrontată cu bărbatul său și a răspunde la acțiune, că la din contră, procesului i se va da curs liber și dēnsa va fi înlocuită prin unu curator ad actum.

Făgăraș, 28 Dec. 1887.

Alesandru Micu,

Vicar foran. și președintele forului matrim. gr. cat. de I instanță.

Se deschide abonamentu pre anul 1888

la

AMICUL FAMILIEI. Diar beletistic și enciclopedic-literar — cu ilustrații. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a lunei în număr câte de 2—3 cōle cu ilustrații frumoșe; și publică articli sociali, poesie, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiu literare și științifice cu reflesiu la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporații din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totu nisuesce a întinde tuturor indiviților din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci—lei, plățibil și în bilete de bancă ori marce postale.

PREOTUL ROMÂN. Diar bisericesc, scolar și literar — cu ilustrații. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/2—3 1/2 cōle; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrații, — mai departe articli din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre dumineci, serbător și diverse ocașii, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă totu soiulu de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericesc, scolară și literară. — Prețulu de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci—lei, plățibil și în bilete de bancă ori marce postale.

Colectanții primesc gratis totu alu patrulea esemplar.

Numeri de probă se trimit gratis oricui cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU“ în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai pot procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discușii filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincal. Prețulu 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înveritate și apreată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețulu broș. I. II. câte 40 cr.—Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesc la tōte sērbătorile de preste an, de I. Papiu. Unu volum de preste 26 cōle. Acest op de cuvântări bisericesc întrece tōte opurile de acestu soi apărute până acum—avēnd și o notiță istorică la fic-care serbătoare, care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva serbătoare. Prețulu e 2 fl.

Barbu cobzarul. Novelă originală de Emilia Lungu. Prețulu 15 cr.
Puterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 20 cr.
Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă originală.—Contnuarea novej: **Idealul pierdut** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețulu 15 cr.

Fântana dorului. Noveă populară de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.
Codreanu craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.
Ultimul Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețulu 10 cr.
Elu trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețulu 25 cr.
Branda seu Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novelă istorică națională. Prețulu 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețulu 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé. Prețulu 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețulu 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulu 30 cr.

Petulantul. Comediă în 5 acte, după Augustu Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețulu 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețulu 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețulu redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poesii populare, culese de Ioan Popu Reteganu. Unu volum de 14 cōle. Preț. 60 cr.

Tesaurul dela Petrosa seu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețulu 20 cr.

Biblioteca Sătenului Român. Cartea I, II, III, IV, cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețulu la tōte patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețulu 30 cr.

Colectă de rețete din economiă, industriă, comerț și chemiă. Prețulu 50 cr.

Economia pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulu 30 cr.

Indreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normal (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețulu unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. In literatură noastră pedagogică abia aflăm vre-un op, întocmit după lipsele școlilor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea ilu și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesat.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețulu 15.

Manual de Gramatică limbii române pentru școlile poporale în trei cursuri de Maxim Popu, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13193. — Prețulu 30 cr.

Gramatică limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Unu volum de peste 30 cōle. Prețulu 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțu, profesor. Op aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică foarte bogată a acestui op — cuprind compoziții de totu soiulu de acte obveniente în referințele vieții social—se pōte întrebuița

cu multu folos de cătră preoți, învățători și alți cărturari români. Prețulu 1 fl. 10 cr.

Nu mē uita. Colectiune de vierșuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețulu 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în școlă populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scriș de Gavril Trifu profesor preparandial. Prețulu 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesc foarte frumoșe ilustrată. Prețulu unui esemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai finu 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesc — frumoșe ilustrată, pentru pruncii scolar de ambe secsele. Prețulu unui esemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolar de ambe secsele, Cu mai multe icōne frumoșe. Prețulu unui esemplar e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visul Prea Santei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icōne frumoșe. Prețulu unui esemplar spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețulu unui esemplar legat și spedit franco e 15 cr.